

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 3. decembra 2014 v Bratislave v konaní o žiadosti o vydanie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie vyžiadanej osoby, o sťažnosti vyžiadanej osoby **P. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. júna 2014, sp. zn. 2Ntc 14/2014, takto

**r o z h o d o l :**

Podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. K. s a z a m i e t a.**

**O d ô v o d n e n i e**

Krajský súd v Nitre uznesením z 13. júna 2014, sp. zn. 2Ntc 14/2014, rozhodol o žiadosti maďarských justičných orgánov o udelenie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie **P. K.**, doručenej tomuto súdu krajským prokurátorom v Nitre dňa 26. mája 2014, tak, že

podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „zákon o EZR“) udelil dodatočný súhlas na trestné stíhanie **P. K.**, narodeného **X. v B.**, trvale bytom **U.**, štátneho občana Maďarska, toho času v Ústave na výkon trestu Szeged,

pre 1-násobný zločin poškodenia finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 314 ods. 1 písm. a/ zákona č. IV. z roku 1978 o Trestnom zákone Maďarskej republiky, ktorého sa mal dopustiť tak, že

podľa dôvodného podozrenia **P. K.** ako konateľ spoločnosti **H.** dňa 6. júna 2011 pre spoločnosť **V.** so sídlom **K.** vystavil faktúru s falošným obsahom, podľa ktorej spoločnosť **H.** predala spoločnosti **V.** mobilné bufetové vozidlo v hodnote 15 890 000 HUF. Faktúru **P. K.** vystavil napriek tomu, že ani on, ani **H.** nedisponovali bufetovým vozidlom. **P. K.** faktúru

s falošným obsahom vystavil na žiadosť L. G., konateľa spoločnosti V. preto, aby použijúc túto faktúru mohol L. G. požiadať o mikroúver s výhodnou úrokovou sadzbou, financovaný z rozpočtu Európskej únie. L. G. v rámci uchádzania sa o mikroúver faktúru s falošným obsahom predložil verejnej nadácii Podnikateľské centrum župy Somogy v Kaposvári, týmto ju použil. Verejná nadácia Podnikateľské centrum župy Somogy v Kaposvári schválila žiadosť L. G. a so spoločnosťou V. uzatvorila dňa 9. júna 2011 zmluvu o mikroúvere s výhodnou úrokovou sadzbou, v rámci ktorej dňa 10. júna 2011 previedli na účet spoločnosti V. vedený v banke Erste Bank Hungary Zrt. dotáciu vo výške 10 000 000 HUF. L. G. sumu úveru splatil v dobe jeho splatnosti. Na základe uvedených P. K. poskytol pomoc L. G. pri použití listiny s falošným obsahom v súvislosti s dotáciou pochádzajúcou z finančných fondov spravovaných v mene Európskych spoločenstiev.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote vyžiadaná osoba P. K. sťažnosť. V sťažnosti žiadal, aby najvyšší súd zrušil všetky skoršie konania o vydaní, ktoré voči nemu prebiehali. Poukazoval na to, že Krajský súd v Nitre porušil jeho základné práva tým, že od jeho zadržania nikdy nedostal v jeho materinskom (maďarskom) jazyku ani jedno uznesenie, preto nemohol v priebehu celého konania podávať sťažnosť ani odvolanie. Tiež namietal, že sa nikdy nezriekol účasti na pojednávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť P. K. bola podaná oneskorene.

Po predložení sťažnosti spolu so spisom Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že podľa pečiatky pošty (na listovej obálke, v ktorej bola sťažnosť doručovaná) odovzdal P. K. túto písomnosť v ústave na výkon trestu 17. októbra 2014. Uvedené vyplýva aj zo samotnej písomnosti, ktorá je vyžiadanou osobou datovaná v ten istý deň.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o EZR ustanovenia prvej, tretej a piatej časti sa použijú primerane aj na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola osoba vydaná zo Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, o súhlas, aby mohol vydanú osobu stíhať pre iný trestný čin spáchaný pred vydaním, než pre ktorý bola osoba vydaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo aby mohol byť vykonaný aj iný trest odňatia slobody, než pre ktorý bola vydaná.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR, sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 zákona o EZR, alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

V zmysle § 1 ods. 2 už uvedeného zákona sa na konanie podľa zákona o európskom zatýkacom rozkazu použije všeobecný predpis o trestnom konaní (Trestný poriadok), ak nie je ďalej ustanovené inak.

Trestný poriadok v ustanovení § 187 ods. 1 uvádza, že sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2 Tr. por.; ak sa koná podľa § 204 ods. 1 Tr. por., sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 179 ods. 1 Tr. por. veta druhá, oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

Podľa § 63 ods. 6 písm. d/ Tr. por. lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote urobené u riaditeľa ústavu, v ktorom je ten, kto urobí podanie, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 63 ods. 5 Tr. por. ak prípadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň; to neplatí pre lehotu väzby.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že napadnuté uznesenie bolo doručené vyžiadanej osobe P. K. (spolu s úradným prekladom) 9. októbra 2014 (č. l. 31) ako i jeho obhajkyňi JUDr. L. R. 17. júna 2014 (č. l. 27).

Z uvedeného vyplýva, že P. K. začala plynúť lehota na podanie sťažnosti nasledujúci deň po oznámení predmetného uznesenia, teda 10. októbra 2014. Trojdňová lehota na podanie sťažnosti mu uplynula 13. októbra 2014 (pondelok).

Podaním sťažnosti až 17. októbra 2014 (piatok) zákonom stanovená lehota zachovaná nebola.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky túto sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol bez meritórneho preskúmania napadnutého uznesenia ako podanú oneskorene.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

**V Bratislave 3. decembra 2014**

**JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová